

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Actio gratiarum pro spirituali & naturali Christi siti in cruce acerrima itidem
pro fellis & aceti potatione amarissima, nec non pro operis redemptionis
nostræ consummatione fidelissima. Cap. XIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

mam & nobilissimam humanitatem (quam æterna sapientia sibi exquisiuit) nudã super se solam stare permetteret. Nam pijsime Iesu, alioquin impossibile omnino erat: Diuinã scisci:ri iustitiã, pro tot & tantis, & tam incomprehensibilibus flagitijs, impudicitijs, turpitudinibus ab initio mundi vsque in finem commissis & committendis: idẽd omni priuatus solatio & consolacione in humana natura tua tantum perpeffas es tristitiarum & dolorum, quantum æterna sapientia tua pro iustitiã exactiõne statuerat atq; definierat, quantumq; pro iustitiã ratione ac modo pro tot peccatis satis esset.

Quapropter nonam circiter horam voce magna, lugabri quærolaq; clamasti aduersam blasphemos illos denuõ te crucifigentes, passionemq; tuam tibi renouãtes, qui passionis tuã gloriã imminuere conantur dicentes, non tam acerbam neq; tã tetris fuisse cruciatibus subditã tuã passionem, clamasti inquam vehementissima constrictus & actus angustia desolationemq; nimia ad Patrem tuum cœlestem, & ad tuã ipsius diuinã naturã: *Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti me?* *Mat. 27.* indicans nobis & simul ipsemet admirans & obstupescens tam immensã tuã erga nos amorem & bonitatem, ex quo ob vilissimos peccatores, ob scelestos & immergeros prauaricatores, tot doloribus & angustijs, tantã confusiõni & ignominia, tam benigne & humiliter te submississes: immensã & incomprehensibilem prætereã hac voce magna, nobis denunciãns cordis tui dolorem atq; tristitiã, quod pro eo, te & Patrem cœlestem blasphemarent, vnde tibi laudes gratesq; agere, & æternaliter amare deberent: quodq; in animabus tam innumeris superabundantissima passio tua esset peritura.

Pro miti omnium aduersitatem sufferentia, & plena sui in eis resignatiõne, Precatio XVIII.

O Amantissime & dulcissime Iesu, afflictorum requies, & desolatorum consolatio, per hanc mœstissimã desolationem tuã qua ab omnibus notis & amicis, à Patre quoq; cœlesti, vt conquestus es, derelictus fuisti, obsecro te in *Mat. 27.* vnione amoris, quo omnium hominum onera portasti, fac me in omni tempore desolationis & tristitiã ad te solum, tanquam ad fidelissimum patrem recurrere, te feruentissime humiliterq; inuocare, in te confidere, tibi me credere, in te solo sperare, de me penitus dissidere, auxiliũ & beneplacitum tuum constanter expectare, cunctas aduersitates meas cum gratitudine de manu prouidentia tuã, & de voluntate paterni cordis tui suscipere: pro etiã tui amore, quam diu tibi placuerit, cum plenissima me ipsius resignatiõne, longanimiter ad laudem tuã, meãq; & Ecclesiã tuã salutem, in vnione amorosã mortis tuã sustinere: ita duntaxat, vt me tua gratia confirmes, ne vnquam te vel in modico offendam, vel à tantissima voluntate tua discedam. Atq; vnã possẽ omnium & singulorum, qui pro te passi sunt hominum, præsuras solus sufferre: vt qualemcunq; vicem redderem tuã infinitã & immensã erga nos charitati.

Eta benignissime Iesu, ita quãso vnias voluntatem meã cum tuo sanctissimo beneplacito, vt aliud optare nequeam, quam quod tu vis, cum perfecta abnegatiõne cuiuscunq; proprietatis. Ecce me totum iacto in te, tu quãso suscipias, & non detelinquas me, Amen.

Alio gratiarum pro spiritali & naturali Christi siti in cruce acerrima: iudẽd pro fellis & aceti potatiõne amarissima, nec non pro operis redemptionis nostrã consumatiõne fidelissima.

Vera & vnica piarum mentium dulcedo & gaudium Christe Iesu pijsime, adoro, laudo, benedicoq; te, pro infinita prorsus & insuperabili tua erga nos dilectione, qua, licet vndiq; pennis & angustijs æstuares, pro peccatis nostris etiam superplenissimè, idq; ex sola nostri dilectione iam luisses: attamen ad immensum nobis tuum euidentius demonstrandum amorem, amplius videlicet patiendi pro nobis, ardentissimo & incompræhensibili flagranti amore. Vnde præ æstuantis amore nostri prorupisti, clamans: *Sitio*. Ac si minimè expletum esset desiderium tuum, nondum satisfactum esset cordi tuo longè pijsimo, quod nostræ salutis gratia totus exhaustus esses & consumptus, perhorribiles perpeffus dolores & angustias, exprobrationes & blasphemias, labores & innumeras misérias, quod pariter omnè pene sanguinem tuum preciosum tam amorosè, quàm mitissimè effudisses: quin etiam, si possibile tibi foret, Patriq; cœlesti gratum, nostrum omnium ob salutem & conuersionem, milies vel vltra millesies milies denuo te crucifigi, vel ad extremū vsq; iudicij diem illis in doloribus ac miserijs pendere, faceres id vtiq; quam libentissimè, tantum vt immensum nobis cordis tui testatum redderes amorem, saxeatq; pectora nostra emollire, & ad te vicissim amandum accendere posses, æstuantissimè nimirum sitiens cunctos homines Patris tui exequi voluntatem, ambulando in præceptis tuis, veræ pœnitentiæ agendo opera, cunctisq; sese exornando virtutibus, quo redemptionis tuæ participatione & gloriæ tuæ consortio dignos sese facerent. O quanto cum desiderio hoc exoptasti. O quanto opere triginta tres annos huius gratia desudasti. Hac de causa & medullas & cordis tui sanguinem consumpsisti. Planè vel milles potius crucifigi te passus fuisses, quam tua ex culpa vllam siuisses perire animam.

Ioan. 19.

O quàm cruciabiliter itaq; intus affligebaris; dum te & fecisse omnia quæcunq; poteras, & vel centuplo plus quam fuisset opus, sciueras, & tamen tam paucos te lucratum esse præuideras. Iam corpus tuum penè redactum erat in nihilum, sanguis omninis effusus: nihilq; quod ageres restabat, aded vt fateri cogereris, & dicere: *Consummatum est*, & tamen cunctis laboribus atq; doloribus tuis non maiorem Patri tuo fructum atq; lucrum, non tamen ex tua negligentia, sed nostra peruerfitate, fecisses. Et reuerà plus te omni tua afflictione cruciauit, quod in tam duro certamine non angustiores esses adeptus victoriam.

Matt. 27.

Præter hanc verò sitim tuam spiritâlem, nihilominus pijsime Iesu etiam planè ignitissimam naturalem patiebaris sitim, præ nimia siccitate cordis tui, præ vehementissima acerbitate pœnarum, præ multiplici & copiosissima sanguinis effusione, præ nimia benedicti corporis tui debilitatione & arefactione, quicquid etiam habuisti humoris lachrymando penè emisisti. Sed heu dulcissime Iesu, licet omnium creator esses & dominus, tantam tamen pro me sustinere voluisti paupertatem, vt vehementissimam sitim patienti, non esset qui vel aquæ tibi guttâ porrigeret: deesset aqua quæ te refrigeraret, adessent verò qui clamanti, & æstuantem sitim conquerenti acutum felle mixtum propinarent. Hoc licet potu, vt cumq; siti mederi potuisses, gustare tamen illud, non autem sumere voluisti, vt pote cruciatum eligens, non refrigerium, acerbioribus temetipsum cruciatibus afficiens, quo in cunctis tuis membris ac sensibus torquereris, utq; Adæ peccatum, quod per gustus delectatione admissum erat, per hunc acerbum, & molestissimum gustum corrigeres.

Sed

Sed o Iudæorum insaziabilis liuor, duritia, & amaritudo: o inextinguibilis crudelitatis ardor, & obstinata malitia, quod cuncta hæc tormenta, sanguinis profusiones & immanissimi cruciatus, quibus te affecerant, cruentam eorum nondum expleuerint sitim. Iam in ipso te mortis articulo positum videbant, nec tamen à cruciamentis sibi temperabant. Hæc eorum inuidia & inclementia plus te torfit, quam ipsa potus amaritudo. Itaq; felleo hoc degustato potu: *Consummatum est*, inquis, nil superesse indicans, quam vt in mortera amarissimam, tuam dilectam traderes animam: significans pariter in passione tua impletas esse prophetias omnes, figuras, mysteria, scripturas, sacrificia atq; promissa, quæ de te prædicta scriptaq; erant: consummatum esse quoq; quicquid æterna sapiëntia constituerat vt patereris, quicquid rigida iustitia pro singulis quibusq; exigebat, quicquid charitas amanter poscebat, quicquid ad nostram redemptionem erat accommodum ac necessarium, quicquid nostris abolendis debitis erat conducibile: quæcunq; ad nostras explendas resarciendastq; negligentias conferebant, quicquid gloriosum ac amicabile esse poterat ad sublimem & immensum nobis tuum demonstrandum amorem, quicquid pro nostra spiritali institutione ac informatione desiderare potuissimus. Cuncta, inquam, hæc isto tuo sunt determinata verbo, scilicet: *Consummatum est*: quo tanquam in vno fasciculo omnem laborem, afflictionem & moestitiam tuam, vniuersum deniq; obedientiæ tuæ opus, Patri obtulisti pro electis omnibus: quasi diceres: Executus sum, mi Pater, gratissimam voluntatem tuam, manifestaui nomen tuum hominibus, opus consummaui, quod dedisti mihi vt faciam: nihil eorum quæ iniunxisti, non perfeci. Hoc vnum reliquum est, vt ad te veniam, hoc est, vt ex hoc mundo moriendo emigrem.

Ioan. 19.

Ioan. 17.

Pro siti & incendio diuini amoris: pro perfecta sui abnegatione, & detestatione omnis carnalis delectationis: pro diuine itidem voluntatis adimplerione seu consummatione, Precatio XIX.

IN vnione multiplicis æstuantissimi sitis tuæ, obsecro te pijsime Iesu, mitte ignem in ossa mea (spiritalia scilicet) de excelso, de Diuino tuo amoroso corde, totas meas accendentem vires ad te fontem viuum, ad te vnicum bonum meum impatientissime semper sitiendum ardentissimo cordis affectu, & fideli operis affectu redamandum. Et da mihi seruo tuo hanc gratiam, vt digne tibi offeram verum feruentis deuotionis vinum, mixtum myrrha, prorsus à meipso cunctis prauis desiderijs, affectionibusq; creaturalibus emoriendi, fortiter meipsum mortificandi, & plenissime resignandi. Fel etiam amaræ contritionis & operum pœnitentiæ mihi concede Da insuper vt tuæ acerbatis calicem amara cordialiq; cõpensione in anima mea quotidie portem, perfecta imitatione alacriter semper arripiam, & cum auido desiderio bibam, vt mihi in tali vnione fiat dulce, quicquid carni & sensualitati est amarum & afflictiuum: atq; ediuerso torum mihi vertatur in amaritudinem, quicquid mundo, carni, & sanguini fallaciter blandiatur.

Postremò, quia ad hoc consummasti opus tuum, nostræ scilicet redemptionis, vt nos simus in bono consummati, & inimici nostri omnes consumpti, rogo te Domine Iesu Christe, gratiam da mihi mandata tua perficiendi, in tuo seruitio nunquam languescendi, nunquam deficiendi, crucem onusq; assumptæ religionis per te mihi impositum vsque in fide feruenter portandi, & quotidie in tuis sanctissimis virtutibus proficiendi, ac omnia per gratiam tuam à me bene acta & passa ad tuam solius laudem consummandi, & consummata tibi, & per te Deo Patri offerendi, vt

tt 4

in hora